

Niektóre cechy umaszczenia małych żyraf są dziedziczone po matce – tę prawie 50-letnią hipotezę udało się właśnie potwierdzić nowoczesnymi metodami przez badaczy z amerykańskiego Pennsylvania State University.

Badanie o dziedziczeniu umaszczenia i nowych narzędziach do analizowania plam na ciałach dzikich zwierząt zostało opisane w magazynie „PeerJ”.

Naukowcom udało się też dowieść, że przetrwanie młodych żyraf jest powiązane z wzorami, w jakie układa się ich sierść, gdyż mogą one stanowić lepszy lub gorszy kamuflaż przed drapieżnikami.

„Wzory na ciele żyraf są złożone i mogą różnić się znacząco między osobnikami, ale nie wiemy do końca, jakie jest ich zadanie – powiedział autor badania Derek E. Lee z Pennsylvania State University. – Mogą pomóc zwierzęciu w uniknięciu drapieżników, regulowaniu temperatury, rozpoznawaniu członków rodziny i innych osobników, a to wszystko może wpływać na zdolność do przetrwania i reprodukcji zwierząt. W tym badaniu analizowaliśmy nagrania i zdjęcia umaszczenia żyraf masajskich i wykazaliśmy, że wzory na ciele są dziedziczone – przekazywane z matki na dziecko i wpływają na to, czy młode przeżyją”.

Skóra żyraf ma kolor ciemnoszary, a plamy są bardzo zróżnicowane w barwie i kształcie, oscylując między niemal okrągłymi z gładkimi krawędziami po eliptyczne z postrzępionymi brzegami. Wzór nie zmienia się z wiekiem, co pozwala naukowcom zidentyfikować osobniki w każdym momencie życia, bazując na unikalnym układzie plam.

Badanie wykazało, że nowo narodzone żyrafy z większymi, a także nieregularnymi plamami mają większe szanse na przeżycie kilku pierwszych miesięcy życia. Może być to związane z lepszym kamuflowaniem się, ale i innymi czynnikami, jak regulacja temperatury czy komunikacja wizualna.

Naukowcy dowiedli, że dwie z jedenastu właściwości plam, jakie udało się zmierzyć – kolistość (jak blisko wzorom do idealnego koła) i spoistość (jak gładkie i kompletne są krawędzie) – były bardzo podobne u matek i dzieci. To sugeruje, że te cechy są dziedziczone.

„Dr Anne Innis Dagg, pierwsza badaczka żyraf w Afryce, zaprezentowała już w 1968 roku dowód na to, że kształt, ilość, obszar i kolor plam na ciele żyraf mogą być dziedziczne, ale jej analizy pochodziły z małej populacji z ogrodu zoologicznego” – powiedziała absolwentka Uniwersytetu w Zurychu Monica Bond, autorka artykułu. „My skupiliśmy się na dzikich

żyrafach i nowoczesnym obrazowaniu oraz technikach analitycznych, aby potwierdzić jej konkluzje” – podkreśliła.

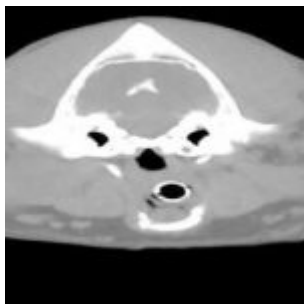
Lee uważa, że nowe podejście pomoże zrozumieć, jak i dlaczego złożone wzory na sierści wyewoluowały u dzikich zwierząt. (PAP)

mrt/ ekr/

Źródło: <http://naukawpolsce.pap.pl>

Zdjęcie: Freepik

Promowane

- [Wskazania i przeciwwskazania do wykonania badania metodą tomografii komputerowej](#)

- [Naukowcy badają mechanizmy rozprzestrzeniania się wirusa ASF](#)

- [Leczenie operacyjne ropnia zrębu rogówki u królika miniaturowego - opis przypadku](#)

- [Międzynarodowa konferencja radiologiczno-chirurgiczna w Łodzi](#)

- [Środki znieczulające oraz kontrola narkozy](#)